

ΤΟΚΑ

τόκα, επίρρ. [*<ιταλ. tocca, προστακτ. του ρ. toccare (= αγγίζω)>*].

- *έγινε τόκα*, βλ. συνηθέστ. *έγινε τούκα*, λ. *τούκα*.

- *κάνω τόκα*, βλ. συνηθέστ. *κάνω τούκα*, λ. *τούκα*.

- *κάνω τόκα*, κάνω θερμή χειραψία με κάποιον ή τσουγκρίζω το ποτήρι μου με το δικό του, ιδίως για να επισφραγίσουμε μια συμφωνία, μια κοινή επιθυμία ή μια συμφιλίωση: «αφού μου ανέλυσε όλες τις δυσκολίες της δουλειάς κι είδα πως δεν ήταν αξεπέραστες, του 'δωσα το χέρι μου κι έκανα τόκα μαζί του κι ο Θεός βοηθός! || αφού μου ζήτησε συγνώμη για τη μέχρι τώρα συμπεριφορά του, ύψωσα το ποτήρι μου κι έκανα τόκα μαζί του κι αποφασίσαμε να ξεχάσουμε τα παλιά!».

- *τόκα το!* δώσ' το! βάλ' το(!): «τόκα το το κατοστάτικο! || τόκα τα τα ευρώ που μου χρωστάς!».

- *τόκα το!* (*ενν. το χέρι σου, το ποτήρι σου*), προτροπή για κλείσιμο συμφωνίας ή συμφιλίωσης ή έκφραση με την οποία επισφραγίζεται μια συμφωνία, μια κοινή θέληση ή μια συμφιλίωση: «μια κι αποφάσισα να πάρω κι εγώ μέρος στη δουλειά που μου προτείνεις, τόκα το! || αφού θέλεις να ξεχάσουμε όλα τα παλιά και να ξαναγίνουμε φίλοι, τόκα το!». Στην πρώτη περίπτωση, προτείνουμε παράλληλα με την έκφραση και το χέρι μας προς το συνομιλητή μας, για να ακολουθήσει η χειραψία, ενώ στη δεύτερη, υψώνουμε το ποτήρι μας για να το τσουγκρίσουμε με το δικό του.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας